

hensyn begrundede formalingsforbud, som for så vidt angår bestemmelsen i § 5, stk. 1, i bekendtgørelsen af 10. februar 1978 findes at have fornøden hjemmel i lov nr. 210 af 19. maj 1971, som i § 1, stk. 1, indeholdt bemyndigelse for regeringen til at afslutte internationale aftaler om indretning og brug af fiskeredskaber og tilbehør og om international kontrol med overholdelsen af aftalte ordensregler for fiskeriet.

Den begrænsning, som formalingsforbudet medførte i appellanternes mulighed for at udøve deres uden særlig dansk næringsadkomst drevne virksomhed i de områder af Nordsøen, der er omfattet af de øvrige EF-medlemmers højhedsområder og jurisdiktion, findes herefter ikke at kunne anses som et ekspropriationsindgreb, der hjemler appellanterne et grundlovsmæssigt krav på erstatning hos den danske stat for et muligt tab« (fremhævet her).

3. Det tilføjes, at der i lovgivningspraksis findes regler, der tillægges virkning fra lovforslagets fremsættelse, uden at der af den grund er tale om ekspropriation.

Som eksempel kan nævnes § 34, stk. 2, i lov nr. 238 af 21. april 1999 om forsikringsmæglervirksomhed. Ved denne lov indføres bl.a. et krav om teoretisk uddannelse og praktisk erfaring for at kunne drive virksomhed som forsikringsmægler. Efter lovens § 34, stk. 2, skal Finanstilsynet meddele tilladelse til personer, der ved lovforslagets fremsættelse (den 25. november 1998) drev virksomhed som forsikringsmæglere, selv om de pågældende ikke opfylder kravene til teoretisk uddannelse og praktisk kunnen. En person, der ikke ved lovforslagets fremsættelse drev virksomhed som forsikringsmægler, vil således ikke kunne omgå kravet om uddannelse og praktisk erfaring ved at påbegynde sin virksomhed inden lovens ikrafttræden den 1. januar 2000.

Frank Jensen/Torsten Hesselbjerg

Spørgsmål nr. 56:

Hvordan kan man tale om, at lovforslaget er en generel regulering, når antallet af elselskaber og deres nuværende ejerforhold og status i øvrigt er så forskellige og antallet begrænset?

Svar:

Med udtrykket generel regulering sigtes til det forhold, at lovgivningen har til hensigt at regulere hele elsektoren og ikke kun er en særregule-

ring af enkelte elforsyningsvirksomheder eller lignende.

Spørgsmål nr. 57:

Ministeren bedes – eventuelt efter indhentet udtalelse hos justitsministeren – redegøre for de i notatet side 29 anførte forudsætninger, der skal opfyldes, inden loven sættes i kraft mht. § 47.

Svar:

Justitsministeriets forudsætning på notatets side 29 må forstås således, at det inden lovforslagets ikrafttræden må klarlægges, om vilkåret om selskabsudskillelse i § 47 i enkelte situationer kan aktualisere krav mod virksomheden. Sådanne krav kunne eksempelvis være krav om indfrielse af gæld eller krav om ventepenge fra tjenestemandsansat personale.

Jeg har på baggrund af Justitsministeriets notat af 28. april 1999 bedt Energistyrelsen tage kontakt med relevante elforsyningsvirksomheder, herunder kommuner, for at undersøge, om der kan tænkes at kunne forekomme sådanne situationer.

Spørgsmål nr. 58:

Efter hvilke retsprincipper kan Justitsministeriet i notatet side 32 udtale, at det har betydning for retsstillingen, at de eksisterende virksomheder gennem deres brancheorganisationer måtte være orienteret om et kommende lovforslag?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Justitsministeriet, hvis vedlagte svar jeg kan henholde mig til. (Svaret er optrykt i forbindelse med svaret på spørgsmål nr. 55 ovenfor.)

Spørgsmål nr. 60:

Efter § 97, stk. 3, kan ministeren dispensere fra bestemmelsen i § 97, stk. 2.

NESA har af hensyn til adskillelse mellem monopolaktiviteter og konkurrenceudsatte aktiviteter dannet et netselskab, hvortil netselskabets aktiviteter er overført. Dette forhold er tillige ministeren bekendt. Endvidere fremgår det af NESA's høringssvar, at investeringen i Sjællandske Kraftværker er foretaget fra NESA's frie egenkapital.

Vil ministeren give NESA dispensation for bestemmelsen, for så vidt angår placering af ejerskabet til Sjællandske Kraftværker?